

J.F.Y.D.

224

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

In solo DOMINI verbo sapientia vera.
 In solo CHRISTI merito fiducia vera.
 In solo COELO vita et patria vera.

Genitorum Magnifico atque
 maxime strenuo Viri
 Dn. WOLFGANGO CONRADO
 a Emsbire,
 Hereditario in Honib' et Nobilitate,
 Permo Ill'ri' Saxoniar' Ducis,
 Lincol' Altonbury.
 Arcollario gravissimo Consiliario
 in hinc merito sp'io
 Reditu' Provincialium Pilroto
 eminentissimo
 Patrono ac studiose in suum
 Patrono maximo,
 Captohim Colendo
 Theos' hanc Theologica ad evy
 oia sua studia inuoluptat
 Infig' grandis Magnif.
 a terris devoty
 Dn. Vincens' Gerbardy D. de Prof. P.
 Genar.

2

J. J.
THESIUM THEOLOGICARUM.
DECAS PRIMA
DE
SCRIPTURA

SACRA,
Quam
PRÆSIDE
JOHANNES ERNESTO
GERHARDO, D. & P. P.

publicè ventilandam
proponit
M. JOHANNES VALENTINUS
SCHNEIDERUS Rudolphopolitanus.

Ad d. 4. Jan. Anno 1654.

J E N Æ,
Typis & Sumtibus GEORGII SENGENVVALDI.

DESCRIPCIÓN DE LA SACRA

1

Scriptura sacra est verbum Dei, in
pulis et mandatis eiusdem & prophetis, A-
postolis & Evangelis litterarum monimen-
tis consignatum.

Contra varios Epicuros, Ebanicos, Judaeos,
Turcos aliosque de quibus videtur Da. D. W. alibi
fieri biblia lecta p. 419 & seq.
Contra Paganos, quorum verba adducit Pater meus
Catholice Tom. 1. p. 27. Reteri hac verba Pontificum nonnulla
cum in 2. posuit, de quibus vid. l. e. lib. 1. p. 140 & seq. in Da. D.
W. alibi biblia p. 421. seq.
Contra hereticos orthodoxae religionis & contrarios
apud R. P. in Concilio Catholico lib. 1. spec. part. 1. (qui liberos de
ceperunt nomine Tom. 2.) Ad hoc p. 10. item lib. 1. p. 114 & seq. hoc
non Colles. Haez. p. 2. Et Evangel. l. 2. r. A. de Da. D. W. alibi
Omne Biblia p. 422. seq.
Ex hoc lib. 1. habetur Apoc. 1. 1.
Contra Paganos, quos adducit Pater meus, Haez. p. 2. 1.
Ergo hoc de 2. 2. 2.
Contra hereticos & explicatorem nostrae religionis vid. apud R.
P. in Concilio Catholico lib. 1. spec. part. 1. pag. 200. in Exe-
gel. loc. 2. 8. & seq. usque ad 12. Adde etiam Da. D. W. alibi
Offic. Biblicae p. 423. & seq.

DEUS igitur quis principalis scripturae auctor est, in
& hanc & auctores nonnulli ab Ecclesia
vel auctoritate, qui ipsi scripturae & in
quam testimonio tunc codicum conveniunt.

I. N. D. N. 7. C.

DESCRIPTURA SACRA.

§. I.

Scriptura Sacra est verbum DEI, α impulsu ac mandatò ejusdem β à Prophetis, Apostolis & Evangelistis litterarum monumentis consignatum.

α Contra varios, Epicuræos, Ethnicos, Judæos, Turcas, aliosq; de quibus videatur Dn.D. Walth. Officina Biblic. sect. 2. p. 419 & seqq.

it. Contra Pontificios, quorum verba adducit B. Parens meus Conf. Catholicæ Tom. 2. p. 337. 338. Referrì huc *convitia Pontificiorum nonnullorum in Sc. S.* possunt, de quibus vid. l. c. lib. 1. p. 340. & seqq. it. Dn. D. Walth. offic. Bibl. p. 423. seqq.

Confer sententiæ orthodoxæ explicationem & confirmationem apud B. Par. Confess. Cathol. lib. 2. Spec. part. 1. (qui liber nobis deinceps veniet nomine Tomi 2.) Adpend. p. 339. item lib. 1. p. 345. & seqq. nec non Colleg. Isagog. p. 2. 3. Exeges. L. 1. §. 7. 8. 12. Adde Dn. D. Waltherum Offic. Bibl. p. 6. & seqq.

β Ex Jer. 36, 2. Habac. 2, 2. Apoc. 1, 11.

Contra Pontificios, quos adducit B. Parens Dispp. Isagog. p. 6. 7. it. Exeges. Loc. 1 de Sc. S. §. 23.

Confirmationem & explicationem nostræ sententiæ vid. apud B. Par. Dispp. Isag. p. 7. it. Conf. Cathol. libro sive Tom. 2 pag. 266. it. Exeges. Loc. 1. §. 18. & seqq. usque ad 32. Addatur omninò Dn. D. Waltherus Offic. Biblicæ p. 107. & seqq.

§. 2.

DEUS igitur quia principalis Script. S. auctor est: inde & hujus S. S. auctoritas neutiquam ab Ecclesiæ testimonio vel auctoritate, quæ ipsâ Scripturâ S. major sit (*a*) neque tanquam testimonio unico eodemq; convincente, (*b*) quoad nos

A 2

etiam

etiam dependet: nec talis quoq; est, ut nitatur saltem ratio-
nibus quibusdam probabilibus. (c) Sed habet illam Sc. Sa-
cra ex & in se (d) proindeq; eo nititur præcipuè soloq; funda-
mento, quòd Apostoli aliiq; sancti DEI homines instinctu,
directione & impulsu Spiritus S. loquuti fuerint, (e) scri-
pserintque; (f) ac propterea ab omni tum memoriæ lapsu, (g)
tum alio errore (h) in officio hoc fuerint immunes. Atq; hinc
Spiritus S., cujus manus quasi sancti illi DEI homines fuerūt,
summus & authenticus, in Scripturis ac per Scriptur. ad nos
loquens, controversiarum de rebus fidei iudex est, non Pon-
tifex Romanus. (i)

(a) Ad rationem adductam adde alias apud B.P. C.C. T.2. p. 280.
Contra Pontificios, quorum verba adducit B. Par. Conf. Cath. T. 2.
p. 275. Exeg. Loc. I. de Sc. S. §. 37.

Nostræ sentent. expos. vid. apud B.P. Conf. Cath. T. 2. p. 273. it. Di-
sput. Isag. p. 78. & seqq. Cum primis Exeg. Loc. I. de Sc. S. §. 34. ad 51. adde
Dn. D. Walther. offic. Bibl. p. 209.

(b) Contra Pontificios, quos adfert B.P. Conf. Cath. T. 2. p. 277. it.
Exeg. I. §. 37.

Responsiones ad except. advers. vid. apud B. P. Conf. Cath. T. 2.
p. 297. & seqq. Exeg. L. I. §. 34. seqq.

(c) Contra Gordon. ac Tannerum, quos allegat etiã Dn. D. Hülsem.
Brev. Ext. p. 7. it. contra Greg. de Valentia, adductum à B.P. Dispp. Acad.
in Photino-Pap. §. 6. it. contra Photimianos, quos allegat B. P. Dispp. A-
cad. l. c.

(d) Ex I. Joh. 5, 6, 9, 10. aliisq; locis, adductis à Dn. D. Hülsem. Brev.
Ext p. 7.

Contra Pontificios, quorum verba allegat B. Par. Conf. Cath. T. 2.
p. 275 Gordonum, Tannerum apud D. Hülsem. Brev. Ext. p. 7. adde Dn. D.
Walther. Offic. Bibl. p. 34. & seqq.

(e) Ex Actorum 2, 13. vid. D. Hülsem. Brev. Ext. p. 7.

Contra Junium, de quo vid. B. Par. Dispp. Acad. part. 2. disput. 1.
Harm. Calvino-Photin. §. 15.

(f) Ex Matth. 28, 19. 20. 2. Tim. 3, 16. aliisq; rationibus, apud B. P.
Conf. Cath. T. 2. p. 267.

Contra Pontificios, de quibus vid. B. Par. Conf. Cath. T. 2. p. 267.

Expo

Expositionem nostræ sententiæ quære apud Eund. Conf. Cathol.
T. 2. p. 266.

(g) Contra Pontificios nonnullos, *Erasimum, Canum, & Alb. Piggium*,
quorum verba exhibet B. P. C. C. T. 2. p. 313. Dn. D. Walth. Offic. Bibl. p. 13.
it. contra Lud. *Capellum* spic. ad C. 23. Matth. v. 35. & nonnullos *Calvinia-*
nos alios. quos vid. apud B. Par. Dispp. Acad. P. 2. Harm. *Calvino-Photin.*
D. I. §. 15. & apud *Waltherum* loco proxime citato. it. contra *Photinia-*
nos, de quibus vide B. Par. loco proxime allegato.

(b) Ex Gal. I, II. I. Cor. 15, 15.
Contra Pontificios quosdam apud B. Par. C. C. T. 2. p. 313. 314.
it. contra *Photinianos*, quos vide apud Eund. Disp. Acad. part. 2.
Disp 5. §. 5. in *Photino-Pap.* §. 8.

(i) Ex Joh. 14, 26.
Contra Pontificios. Vid. Conf. Cath. I. I. p. 308.
Responsiones ad Pontif. argumenta vide apud B. Par. Conf. Cath.
I. I. p. 322.

§. 3.

Est quoq; Scriptura hæc sacra, quoad illa quæ ad fidem
& bonos mores necessaria sunt, (a) satis clara sive perspicua
(b) & perfecta. (c) Ipsa quoque sui interpres (d) ac controver-
siarum iudex, non litera mortua. (e) adeò, ut Ecclesiæ h. e. (se-
cundùm Pontificiorum quorundam analysin) Pontificis Ro-
mani magisteriali interpretatione neutiquam opus habeat.
(f) Neq; etiam ad rationis humanæ amissimæ mysteriorum
fidei expositio instituenda est. (g) vel ex rationis principiis
mysteria impugnanda revelata.

(a) Ex Act. 20, 27. 2. Tim. 3, 16.

Contra Pontificios, quos allegat B. Par. Conf. Cathol. L. I. p. 29.

(b) Ex Ps. 119, 105. 2. Petr. I, 19. additis insuper aliis locis, de quibus
T. 2. Conf. Cath. p. 211.

Contra Pontific., quorum verba vide Conf. Cath. T. 2. p. 210. 211.
it. contra *Weigelium*, cuius verba exhibet B. Par. & simul refutat
Dispp. Acad. P. 2. D. I. de G. D. §. 20.

(c) Ex Joh. 0, 20, 31. adde Deut. 4, 2. Gal. 1, 8. Apoc. 22, 18.

Contra Pontificios, quorum verba videantur apud B. Par. C. C. I. I.

p. 29. Exeg. L. 1. c. 18. 19. Dn. D. Walther. in Offic. Bibl.

De orthod. sententia & de Adversariorum exceptionibus.

Vide B. Par. Conf. Cath. l. 1. p. 28. 29. 4. 7. seqq. & Col. Isag. l. 1. c. 11. 12.

Contra Photinianos, quos adducit B. P. Dispp. Acad. P. 2. disp. 5. §. 4. it. contra Weigelium, cujus verba allegat refutatq; B. P. Dispp. Acad. P. 2. D. 1. de G. D. §. 22.

(d) Ex 2. Petr. 1, 20. add. Conf. Cath. T. 2. p. 224.

Contra Pontificios apud B. Par. Conf. Cath. T. 2. p. 211. 222. & seqq.

(e) ex 1. Tim. 3, 15. 16. plura fundamenta exhibet Conf. Cath. lib. 1. p. 76. & 87.

Contra Pontificios, quorum verba adducit B. Par. Conf. Cath. lib. 1. p. 75. & 87.

it. contra Weigelium, cujus verba horumque refutationem vide Dispp. Acad. part 2. D. 1. de G. D. §. 23.

it. contra Photinianos, de quibus videsis Dispp. Acad. Part. 2. in Photinopap. §. 12. it. Exeg. L. 1. §. 471. seqq.

it. contra quosd. Calv. apud B. P. loc. cit.

(f) Contra Pontificios apud B. P. C. Cath. lib. 1. p. 195. 196. & seqq.

(g) Ex 2. Cor. 10, 5.

Contra Pontificios apud B. P. Conf. Cath. l. 1. p. 796. seqq.

it. contra Photinianos, quos adducit B. P. Dispp. Acad. Part. 2. Photinopap. §. 9. 10. nec non contra Calvinianos, de quibus agit B. Par. l. c. in Harm. Calvino-Phot. D. 1. §. 16.

§. 4.

De hac divinâ Scriptura affirmamus, quòd solus textus Ebræus in V. ac Græcus in N T. authenticus sit, indeq; cunctis omninò versionibus præferendus. (a) Nec permisit etiam providentia Divina, ut textus hic (b) authenticus, hominum sive malitiâ sive negligentia (c) universaliter quoad omnes Codd. corrumpetur, (d) vel igne absumeretur, aut liber aliquis canonicus amitteretur.

(a) Contra Pontificios, tum, qui 70. Interpp. versioni, tum, qui Vulg. versioni authenticam autoritatem tribuunt: de quibus vid. Conf. Cath. T. 2. p. 124. 135. it. Colleg. Isag. L. 1. C. 17. adde Dn. D. Walther. Offic. Bibl. p. 75. 311.

nec non contra Photinianos, quorum verba adducit B. Par. in Photino-Pap. §. 16. Dispp. Acad. Part. 2. (b) Ex

(b) Ex Joh. 5, 39. Act. 15, 21. Additis rationib. aliis ex C. C. T. 2. p. 80.
Contra Pontific. vide Confess. Cathol. T. 2. p. 78. 79.

Loca ab Hundl. aliisque corruptionis accusata vindicavit Dn. D.
Glassius Philol. S. lib. I. Ad argumenta Pontif. respondit B. Par. Conf. C.
T. 2. p. 89. & seqq. 119. 122. it. Exeg. L. I. c. 14. 16.

(c) Ex Eph. 2, 20. Matth. 5, 18. Add. Conf. Cath. T. 2. p. 81.

Contra Pontificios, de quibus vid. B. Par. Conf. Cath. T. 2. p. 79.

(d) Contra Pontificios, T. 2. Conf. Cath. adductos.

(e) Ex Es. 40, 6. ac aliis locis allegatis in Conf. Cath. T. 2. p. 72.

Contra Pontificios, quorum verba adducuntur C. Cath. T. 2. p. 71.

§. 5.

Etsi hodiè in Bibliis, quæ Scripturæ S. (appellatione hæc
generaliter sumtâ) veniunt nomine, contineantur Canoni-
ci pariter & apocryphi (puta librum Tobia, Judith, Sapien-
tiæ &c.) libri: attamen, quæ de Scripturâ Sacrâ dicta hæcenus
sunt, illorum tantùm encomia propria sunt, non horum. Lo-
quimur verò hîc de libris apocryphis V. T. quippe quorum
neutiquam eadem, quæ librorum Canonicorum in proban-
dis fidei articulis auctoritas est ac esse debet. Aliter sentien-
dum de libris, quos nonnulli itidem Apocryphos vocant, No-
vi Testamenti: hos enim utiq; magni facimus, quemadmo-
dum omnes omninò N. T. libros. Pontifex verò Romanus,
ut qui ipse in rebus fidei errare potest, ac proinde non infalli-
bilis est, libros apocryphos reddere Canonicos haut potest.

§. 6.

Habent tamen & libri apocryphi V. T. suam utilitatem
aliquam: nec incommodè in Ecclesiâ leguntur ad plebis ædi-
ficationem. Cæterùm eandem in probandis fidei articulis
vim habent, quæ per immotam consequentiam ex libris Ca-
nonicis deducuntur, quam habent illa, quæ *αὐτολεξεί* sive *καθ-
ὲρ τὸ ῥητὸν* in iis leguntur.

§. 7.

Sola igitur Scriptura Sacra, canonicis comprehensa li-
bris, auctoritate quia gaudet divinâ, indeq; articulorum fidei
nor-

norma & clara & unica sufficiensq; est : patet, quòd libri alii scriptaq; sive antiquorum sive neotericorum, quocunq; tandem veniant nomine, parem S. Scripturæ auctoritatem non habeant, nec huic æquiparanda; multò minus Script. Sacræ præferenda, sed universa ei ita subjicienda sint, ut aliâ ratione non recipiantur, nisi testium loco, & quatenus cum Script. S. conveniunt.

§. 8.

Scripturæ Sacræ sensus literalis unicus tantùm uniuscujusq; dicti est, à quo sine urgente necessitate haut abeundum. Sensus verò litteralis is dicitur, qui ex littera fluit, Spiritus sancti scopum attingit, eidemq; conformis est. Ut ut verò ex sensu mystico innato & ab ipso Spiritu sancto monstrato argumenta peti etiam possint: attamen ex mysticis sensibus in Scripturam sacram illatis, argumenta firma in Theologicis quæstionibus depromi haut queunt, ceu ex sensu litterali.

§. 9.

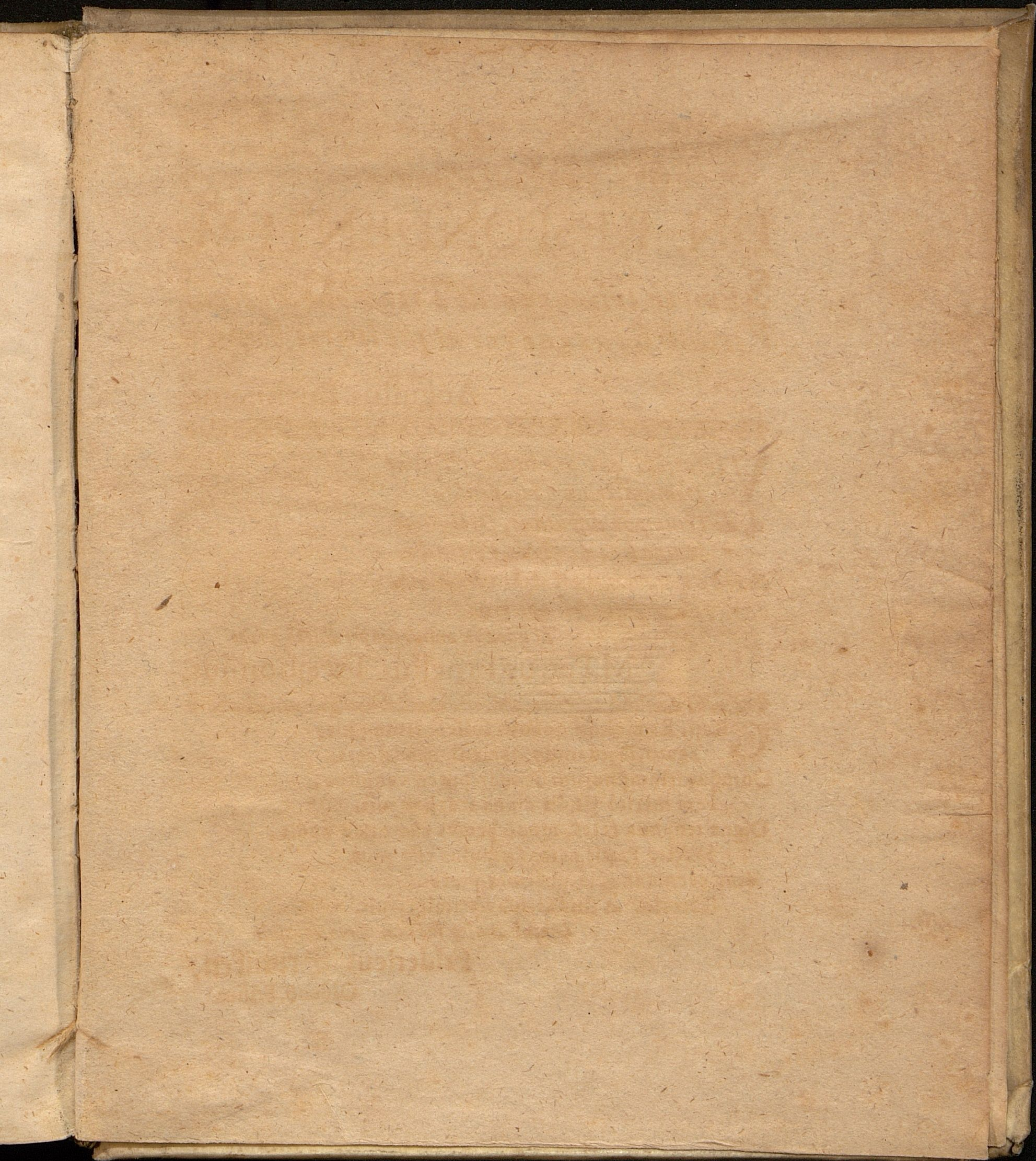
Finis Scripturæ sacræ est, ut nos homines per Spiritus sancti gratiam, verà in Jesum Christum fide, per verbi divini sive Sc. S. lectionem vel auditum quæ generatur, ad vitam æternam erudiamur.

§. 10.

Hic finis cùm ex seriâ DEI voluntate omnes homines concernat; textum verò originalem propter linguarum Ebrææ & Græcæ ignorantiam non quilibet intelligat, inde æquū est, ut in Linguas Laicis notas sacræ Litteræ quoq; transferantur: cùm hi nequaquam Scripturæ sacræ lectione sint privandi, sed potiùs ad eam invitandi.

L. B.

Animus erat, ad eum modum, quo theses priores illustrate, reliquas etiam explicare: verùm chartarum angustia commodiori notas istas reservare temporis suadet.

VO A 6412

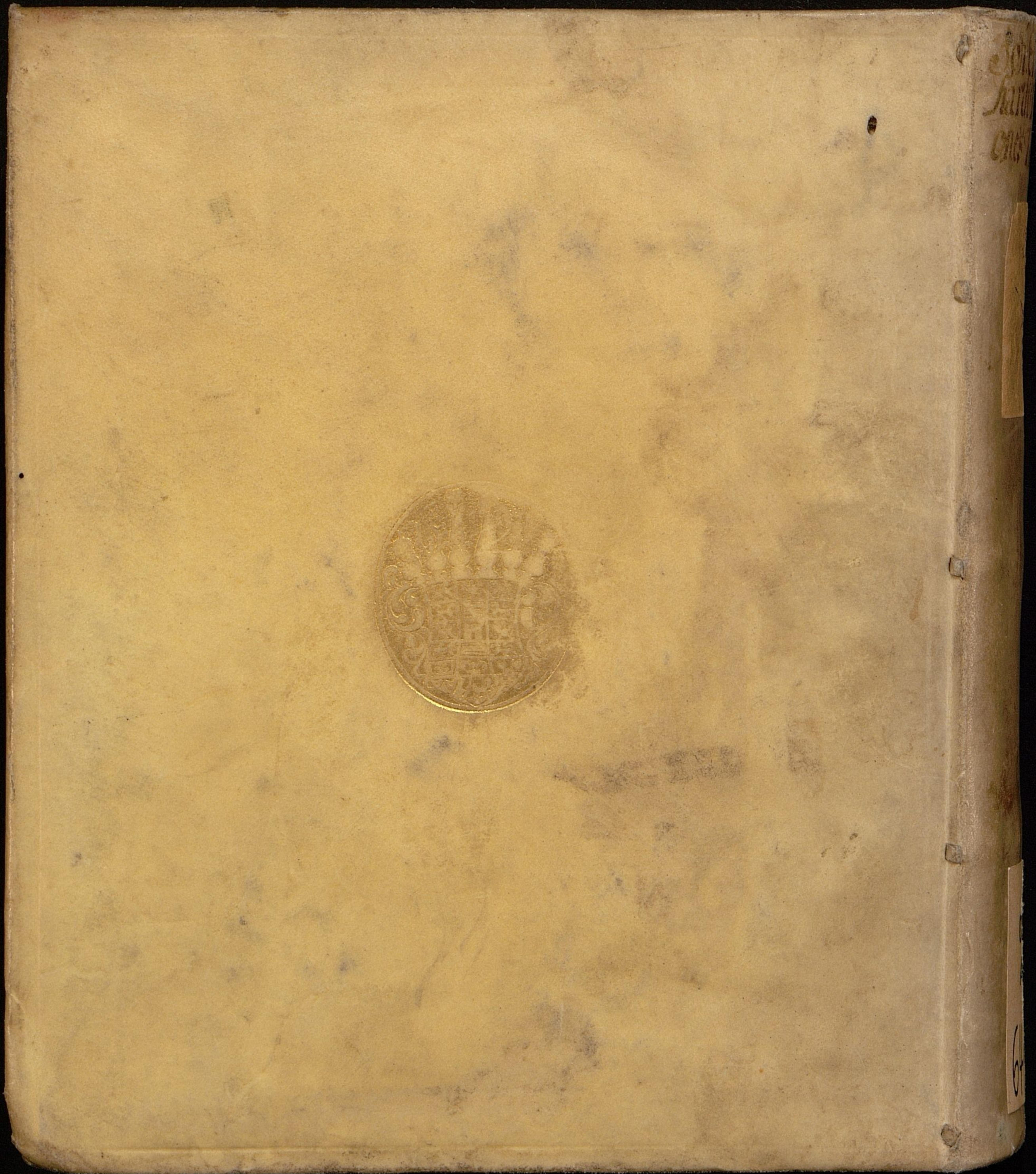
ULB Halle 3
002 920 379

VO 77

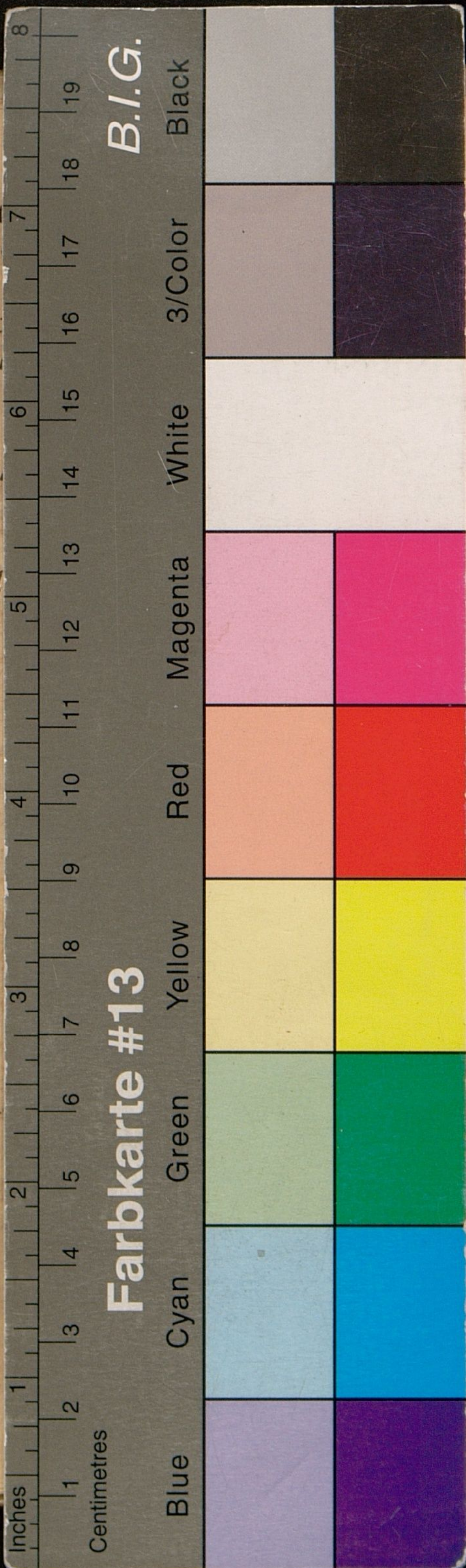
Retiro ✓

Faint, illegible handwritten text on the spine of the book.

2

J. J.
THESIUM THEOLOGICARUM.
DECAS PRIMA
DE
SCRIPTURA
SACRA,
Quam
PRÆSIDE
JOHANNES ERNESTO
GERHARDO, D. & P. P.
publicè ventilandam
proponit
M. JOHANNES VALENTINUS
SCHNEIDERUS Rudolphopolitanus.
Ad d. 4. Jan. Anno 1654.

J E N Æ,
Typis & Sumtibus GEORGII SENGENVVALDI.